

تجزیهٔ ژنتیکی صفات مرتبط با کیفیت ظاهری و پخت در ارقام مختلف برنج

بابک ربیعی^{۱*}، سیده سهیلا زربافی^۲ و مهرزاد الهقی پور^۳

۱ و ۲، استاد و دانشجوی ساقب کارشناسی ارشد، گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده علوم کشاورزی

دانشگاه گیلان، ۳، استادیار، مؤسسه تحقیقات برنج کشور، رشت

(تاریخ دریافت: ۹۱/۱۰/۱۰ - تاریخ تصویب: ۹۲/۶/۶)

چکیده

به منظور ارزیابی و راثت‌پذیری، نوع عمل ژن‌ها و قابلیت ترکیب ارقام برنج برای صفات مرتبط با کیفیت ظاهری و پخت دانه، نتاج F_1 حاصل از تلاقی‌های مستقیم و معکوس دای‌آلل کامل 6×6 بهمراه والدین، شامل هاشمی، حسنی، شاه‌پسند، کادوس، واندانا و IR36 در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در مزرعه پژوهشی مؤسسه تحقیقات برنج کشور (رشت) در سال زراعی ۱۳۹۰ کشت شدند. صفات تحت مطالعه شامل مقدار آمیلوز، درجه حرارت ژلاتینی‌شدن، طول، عرض و ضخامت شلتوك و نسبت طول به عرض شلتوك (شکل دانه) بود. میانگین مربعات ترکیب‌پذیری عمومی و خصوصی برای همه صفات تحت مطالعه به جز صفت عرض شلتوك معنادار شد که حاکی از اهمیت هر دو اثر افزایشی و غیرافزایشی در تظاهر صفات بود. اما نقش اثر افزایشی بیشتر از اثر غیرافزایشی ژن‌ها بود. نتایج تجزیه و تحلیل گرافیکی هیمن نشان داد که سهم واریانس افزایشی (D) برای صفات طول، عرض، ضخامت شلتوك، شکل دانه و درجه حرارت ژلاتینی‌شدن بیشتر از واریانس غالیست (H₁) بود. تجزیهٔ ژنتیکی صفات ذکر شده بیانگر وجود تأثیرات غالبیت ناقص ژن در کنترل این صفات بود که نشان‌دهنده پتانسیل زیاد انتخاب برای این صفات است. برای صفت مقدار آمیلوز، نقش تأثیرات غالبیت ناقص تا کامل ژن‌ها مشاهده شد، بنابراین استفاده از گزینش و تولید بذر هیبرید برای بهبود کیفیت این صفت، می‌تواند مدنظر اصلاحگران نبات قرار گیرد. بنابراین، برای اصلاح صفات مرتبط با کیفیت ظاهری و پخت در جمعیت تحت مطالعه، ابتدا می‌توان از روش انتخاب برای افزایش ژن‌های مطلوب استفاده کرد و سپس برای استفاده از اثر غالبیت ژن‌ها از روش دورگ‌گیری بهره گرفت. مقایسه روش‌های مختلف گریفینگ در برآورد ترکیب‌پذیری ارقام نیز نشان داد که استفاده از والدین در تجزیه دای‌آلل، احتمالاً سبب ایجاد اریبی در مقادیر ترکیب‌پذیری‌ها خواهد شد و از این‌رو به نظر می‌رسد روش سوم، و در صورت نبود تأثیرات مادری، روش چهارم گریفینگ، علاوه بر تعداد کمتر تیمارها و هزینه‌ها، در ارزیابی ترکیب‌پذیری ارقام، کاربردی‌تر و بهتر باشند.

واژه‌های کلیدی: برنج، تجزیه و تحلیل گرافیکی، ترکیب‌پذیری، دای‌آلل، کیفیت دانه.

میلیون تن شلتوك بوده است (FAO، 2011). کیفیت

دانه در برنج همانند سایر غلات، اهمیت بسیار زیادی دارد و به خصوص در بازار پسندی و ارزش تجاری آن مؤثر است. کیفیت دانه برنج شامل کیفیت ظاهری^۱

مقدمه

برنج دومین غله مهم جهان است و از لحاظ تولید دانه بعد از گندم، رتبه دوم را به خود اختصاص داده است. این محصول با تولید جهانی ۷۲۰ میلیون تن در سال در رده دوم تولید محصولات کشاورزی در جهان قرار دارد. تولید این محصول در سال ۲۰۰۹ در ایران، ۳/۲۱۷

1. Apperance Quality

یکطرفه مشخص شد که در توارث صفات طول و عرض شلتوك، واریانس غیرافزایشی ژن‌ها نقش بیشتری داشته و وراثت‌پذیری خصوصی نقش کمتری دارد. بنابراین این صفات صرفاً در زمینه تولید واریته هیبرید و استفاده از Bagheri *et al.*, 2009). در بررسی دیگری، با اجرای یک آزمایش دای‌آل ۷×۷ گزارش شد که با توجه به شدت اثر افزایشی و وراثت‌پذیری، پتانسیل گزینش برای صفات مقدار آمیلوز و درجه حرارت ژلاتینی شدن زیاد است. میانگین درجه غالیت نیز نشان‌دهنده غالبیت ناقص ژنی در کنترل این صفات بود (Sharifi *et al.*, 2010). برآورد درجه غالیت ژن‌ها در آزمایشی از طریق تجزیه میانگین نسل‌ها نشان داد که صفات طول شلتوك تحت کنترل فوق غالیت ژن‌ها؛ نسبت طول به عرض دانه و درجه حرارت ژلاتینی شدن تحت کنترل غالیت کامل ژن‌ها؛ و صفات عرض شلتوك و مقدار آمیلوز تحت کنترل غالیت ناقص ژن‌ها قرار دارند (Ghorbanipour & Rabiei, 2011).

پژوهش حاضر به صورت یک دای‌آل کامل ۶×۶ انجام گرفت و هدف از آن بررسی نوع عمل ژن‌ها از طریق تجزیه و تحلیل گرافیکی هیمن، مقدار وراثت‌پذیری و برآورد ترکیب‌پذیری ارقام تحت مطالعه در راستای تعیین ترکیبات مطلوب از نظر خصوصیات مربوط به کیفیت ظاهری و پخت دانه برنج بود.

مواد و روش‌ها

برای اجرای این پژوهش در سال زراعی ۱۳۸۹ شش رقم برنج شامل ارقام محلی هاشمی، حسنی، شاه‌پسند که از لحاظ کیفیت پخت مورد پسند کشاورزان هستند، رقم اصلاح شده کادوس، واندانبا منشأ هندوستان و IR36 با منشأ ایران براساس مطالعه کیوان‌خسرو (Keyvankhosro, 2010) که ۴۸ رقم برنج را براساس نشانگرهای ریزماهواره پیوسته با عملکرد و اجزای عملکرد گروه‌بندی کرد، برای تلاقي‌های مستقیم و معکوس در قالب دای‌آل ۶×۶ انتخاب شدند. بهدلیل آنکه زمان گلدهی والدین انتخابی متفاوت بود، به منظور همزمانی گلدهی در زمان دورگ‌گیری و ایجاد همپوشانی کافی برای دورگ‌گیری، این ارقام در سه نوبت با فواصل ۱۲ روزه بذرپاشی شدند. بذرهای دورگ

مانند طول، عرض و نسبت طول به عرض دانه، کیفیت تبدیل از قبیل درصد برنج سالم و خرد و کیفیت پخت مانند مقدار آمیلوز، غلظت ژل و درجه حرارت ژلاتینی شدن آندوسپرم دانه برنج است که همه آنها در ارزش اقتصادی برنج مؤثرند (Juliano, 1971). برای تولید ارقامی با عملکرد زیاد و کیفیت دانه مناسب، داشتن اطلاعات اولیه از ارقام موجود در خصوص صفات مهم مرتبط با عملکرد و کیفیت ضروری است. بهاین منظور، محققان مختلف از روش‌های متعددی استفاده کرده‌اند که تجزیه دای‌آل، از مهم‌ترین و متداول‌ترین آنها است Griffing, 1956 a,b; Hayman, 1954 a,b; Jinks & (Griffing, 1956 a,b; Hayman, 1954 a,b; Jinks & (Hayman, 1953). به کارگیری تلاقي دای‌آل در بسیاری Sujiprihati *et al.*, 2001) و در دهه‌های اخیر در ایران نیز به‌منظور شناخت ترکیب‌پذیری والدین برای صفات مطلوب و ژن‌های Hosseini کننده این صفات به کار رفته است (Chaleshtari *et al.*, 2005; Rahimi *et al.*, 2009; (Rahimi *et al.*, 2010).

با اجرای یک طرح دای‌آل ۷×۷ و تجزیه داده‌ها به‌روش هیمن، گزارش شد که در کنترل صفات طول دانه و نسبت طول به عرض دانه، سهم اثر افزایشی بیش از اثر غیرافزایشی ژن‌ها است (Moumeni, 1995). در پی اجرای تحقیقی، سهم بیشتر واریانس افزایشی در کنترل صفات مقدار آمیلوز و درجه حرارت ژلاتینی شدن گزارش شد (Hosseini Chaleshtari *et al.*, 2005). در آزمایش دیگری گزارش شد که سهم واریانس افزایشی برای صفات مقدار آمیلوز و درجه حرارت ژلاتینی شدن، کم، و در مقابل، سهم واریانس غالیت این صفات زیاد بود که نشانه وجود تأثیرات غیرافزایشی در کنترل این صفات است (Allahgholipour, 2008). طی تحقیقی براساس تلاقي دای‌آل کامل ۸×۸ بیان شد که هر دو اثر افزایشی و غیرافزایشی ژن‌ها در تظاهر خصوصیات دانه، اهمیت دارند. نتایج این آزمایش حاکی از آن بود که ترکیب‌پذیری عمومی و خصوصی برای ویژگی‌های دانه شامل طول، عرض و ضخامت معنادار بود که نشان‌دهنده تأثیر هر دو اثر افزایشی و غیرافزایشی در وراثت این صفات است (Iftekharuddaulu *et al.*, 2008). در آزمایشی با استفاده از طرح تلاقي دای‌آل

شدن زیاد، متوسط و کم، این تغییرات ثبت شد (Little et al., 1958).

به دلیل اختلاف معنادار ژنتیک‌ها، تجزیه دای‌آل (Griffing, 1956 a,b) تحت مدل با تأثیرات ثابت انجام گرفت تا ترکیب‌پذیری عمومی والدین و خصوصی هیبریدها و اثر تلاقی‌های معکوس آزمون شوند. آن‌گاه، مقدار ترکیب‌پذیری عمومی هر والد و خصوصی هر تلاقی و نیز اثر تلاقی‌های معکوس برآورد و معنادار بودن هر اثر با استفاده از آزمون t ارزیابی شد.

برای تعیین سهم واریانس افزایشی در کنترل ژنتیکی صفات تحت مطالعه در روش‌های چهارگانه گریفینگ از نسبت بیکر (Baker, 1978) از رابطه ۱ و برای برآورد حد وراثت‌پذیری عمومی و خصوصی از رابطه‌های ۲ و ۳ استفاده شد:

$$\frac{2MS_{GCA}}{2MS_{GCA} + MS_{SCA}} \quad [1]$$

$$h_b^2 = \frac{\sigma_A^2 + \sigma_D^2}{\sigma_A^2 + \sigma_D^2 + \sigma_e^2} \quad [2]$$

$$h_n^2 = \frac{\sigma_A^2}{\sigma_A^2 + \sigma_D^2 + \sigma_e^2} \quad [3]$$

در صورت نبود تأثیرات اپیستازی بین ژن‌ها، از روش هیمن (Hayman, 1954 b) نیز به منظور برآورد نوع عمل ژن‌ها و اجزای واریانس ژنتیکی (افزایشی و غالیت) استفاده شد. به کمک این روش، میانگین درجه غالیت، وجود اثر متقابل غیرآلی، حد وراثت‌پذیری و نسبت و توزیع آلل‌ها در والدین بررسی شد. همه محاسبات در زمینه تجزیه واریانس مقدماتی و تجزیه دای‌آل به روش گریفینگ به کمک روش SAS نرم‌افزار نسخه ۹، گریفینگ به کمک رویه iml نرم‌افزار Excel انجام گرفت.

نتایج و بحث

تجزیه واریانس مقدماتی

نتایج میانگین مربعات ژنتیک‌ها از نظر صفات تحت مطالعه نشان داد که تنوع ژنتیکی معناداری در سطح

حاصل از تلاقی‌ها به همراه شش والد (در مجموع ۳۶ ژنتیک) در بهار ۱۳۹۰ در مزرعه پژوهشی مؤسسه تحقیقات برنج کشور در قالب طرح بلوك‌های کامل تصادفی با سه تکرار کشت شدند و پس از رسیدگی کامل و برداشت ارقام، خصوصیات کیفی دانه‌ها ارزیابی شد. این خصوصیات شامل طول، عرض و ضخامت شلتوك بود. برای اندازه‌گیری، ۱۰ شلتوك به صورت تصادفی از ۵ بوته تصادفی از هر کرت انتخاب و به وسیله دستگاه کولیس با دقت ۰/۱ میلی‌متر اندازه‌گیری شد. صفت شکل دانه نیز از نسبت طول به عرض شلتوك بدست آمد. مقدار آمیلوز (Juliano, 1971) و درجه حرارت ژلاتینی شدن (Little et al., 1958) دانه‌ها نیز اندازه‌گیری شد، به این صورت که دانه‌ها پس از کاهش رطوبت به ۱۳ تا ۱۴ درصد، به وسیله دستگاه پوست کن به برنج قهوه‌ای و سپس به برنج سفید تبدیل و برای اندازه‌گیری صفات مذکور آسیاب شدند. برای اندازه‌گیری مقدار آمیلوز، ابتدا ۱۰۰ میلی‌گرم آرد برنج، پس از توزیع در بالن ژوژه ۱۰۰ میلی‌لیتری ریخته و ۱ میلی‌لیتر اتانول به آن اضافه شد و سپس با استفاده از ۹ میلی‌لیتر سود ۱ نرمال و با قرار دادن در حمام آب جوش ژلاتینه شد. محلول پس از سرد شدن، با آب مقطر به حجم رسانده و ۲۴ ساعت در دمای ۳۰ درجه سانتی‌گراد نگهداری شد. در روز بعد، ۵ میلی‌لیتر از این محلول به یک بالن ژوژه ۱۰۰ میلی‌لیتری انتقال یافت و ۱ میلی‌لیتر اسید استیک و ۲ میلی‌لیتر ید به آن افزوده شد. پس از کمی همزدن و گذشت ۲۰ دقیقه، مقدار جذب نور توسط دستگاه اسپکتروفوتومتر در طول موج ۶۲۰ نانومتر خوانده شد. سپس با رسم منحنی‌های استاندارد، مقدار آمیلوز بر حسب درصد محاسبه شد (Juliano, 1971). برای اندازه‌گیری درجه حرارت ژلاتینی شدن ۶ دانه سفید کامل و بدون ترک در دو تکرار در داخل ظروف پلاستیکی قرار داده شد. ۱۰ میلی‌لیتر هیدروکسید پتاسیم ۱/۷ درصد به آن اضافه شده و سپس ۲۳ ساعت در داخل آون در دمای ۳۰ درجه سانتی‌گراد گذاشته شد. دانه‌های برنج در محیط قلیا تغییرات متفاوتی را از خود نشان دادند که با توجه به رقم‌های شاهد استاندارد با درجه حرارت ژلاتینی

مطالعه است. در مورد صفت عرض شلتوك که ترکیب‌پذیری خصوصی معناداری در روش‌های سوم و چهارم گریفینگ نداشت، می‌توان گفت احتمالاً واریانس غالیت نقش مهمی در کنترل تنوع ژنتیکی این صفت ندارد. همچنین بمنظور می‌رسد وجود والدین در روش‌های اول و دوم، برای معناداری ترکیب‌پذیری خصوصی برای این صفت مؤثر بوده است. اثر تلاقی‌های معکوس نیز در روش‌های اول و سوم گریفینگ برای صفات طول شلتوك، ضخامت شلتوك، مقدار آمیلوز و درجه حرارت ژلاتینی شدن معنادار بود که نشان می‌دهد تأثیرات مادری در کنترل این صفات نقش داشتند، اما این اثر برای صفات عرض شلتوك و شکل دانه معنادار نبود که نشان‌دهنده تأثیرنپذیرفتان این صفات از تأثیرات مادری بود (جدول‌های ۱ و ۳).

احتمال یک درصد بین والدین و هیبریدها وجود داشت (جدول‌های ۱ تا ۴). بنابراین محاسبات مربوط با روش دای‌آل برای صفات تحت مطالعه امکان‌پذیر بود.

تجزیه دای‌آل با روش‌های گریفینگ نتایج تجزیه ترکیب‌پذیری عمومی، ترکیب‌پذیری خصوصی و اثر متقابل با روش‌های اول، دوم، سوم و چهارم گریفینگ در جدول‌های ۱ تا ۴ ارائه شده است. میانگین مربعات ترکیب‌پذیری عمومی برای همه صفات تحت بررسی در هر چهار روش گریفینگ در سطح احتمال یک درصد معنادار بود که نشان‌دهنده اهمیت واریانس افزایشی در توارث صفات تحت مطالعه است. میانگین مربعات ترکیب‌پذیری خصوصی نیز برای همه صفات به جز عرض شلتوك در همه روش‌های گریفینگ در سطح احتمال یک درصد معنادار شد که نشان‌دهنده نقش واریانس غالیت در کنترل تنوع صفات تحت

جدول ۱. تجزیه واریانس ترکیب‌پذیری عمومی و خصوصی و اثر متقابل صفات مختلف در برج در روش اول گریفینگ تحت مدل با تأثیرات ثابت

میانگین مربعات صفات تحت مطالعه								منابع تغییرات
درجه حرارت ژلاتینه شدن	مقدار آمیلوز	شكل دانه	ضخامت شلتوك	عرض شلتوك	طول شلتوك	درجه آزادی		
۱/۷۶۶**	۱۴/۶۰۲**	.۰/۷۴۸**	.۰/۰۱۰**	.۰/۱۱۱**	۱/۵۰۶**	۳۵	زنوتیپ	
۸/۲۵۷**	۷۹/۳۴۶**	۴/۵۰۲**	.۰/۰۴۸**	.۰/۶۷۸**	۸/۴۷۷**	۵	ترکیب‌پذیری عمومی (GCA)	
.۰/۹۵۷**	۴/۹۸۱**	.۰/۱۸۷**	.۰/۰۰۴**	.۰/۰۲۶**	.۰/۴۳۶**	۱۵	ترکیب‌پذیری خصوصی (SCA)	
.۰/۴۱۱**	۲/۶۴۱**	.۰/۰۵۷ns	.۰/۰۰۴**	.۰/۰۰۷ns	.۰/۲۵۴**	۱۵	اثر تلاقی‌های معکوس (r)	
.۰/۰۱۹	.۰/۲۰۲	.۰/۰۲۷	.۰/۰۰۰۵	.۰/۰۰۰۵	.۰/۰۴۹	۷۰	اشتباه آزمایشی	
۴/۴۳۴	۳/۳۲۸	۷/۴۳۷	۱/۹۱۶	۴/۶۵۴	۳/۹۱۹		ضریب تغییرات (درصد)	
۸/۶۳۱**	۱۵/۹۳۰**	۲۴/۰۴۳**	۱۱/۵۵۸**	۲۶/۰۷۷**	۱۹/۴۴۳**		MS _{GCA} /MS _{SCA}	
.۰/۹۵	.۰/۹۷	.۰/۹۸	.۰/۹۶	.۰/۹۸	.۰/۹۷		نسبت بیکر	

ns و ** به ترتیب غیرمعنادار، و معنادار در سطح احتمال ۵٪ و ۱٪

جدول ۲. تجزیه واریانس ترکیب‌پذیری عمومی و خصوصی صفات مختلف در برج در روش دوم گریفینگ تحت مدل با تأثیرات ثابت

میانگین مربعات صفات تحت مطالعه								منابع تغییرات
درجه حرارت ژلاتینه شدن	مقدار آمیلوز	شكل دانه	ضخامت شلتوك	عرض شلتوك	طول شلتوك	درجه آزادی		
۱/۹۸۷**	۱۴/۴۴۵**	.۰/۹۵۴**	.۰/۰۱۵**	.۰/۱۴۱**	۲/۰۰۸**	۲۰	زنوتیپ	
۶/۰۳۵**	۴۳/۲۲۹**	۳/۲۷۴**	.۰/۰۴۲**	.۰/۰۵۰**	۶/۴۱۲**	۵	ترکیب‌پذیری عمومی (GCA)	
.۰/۶۳۸**	۴/۸۴۷**	.۰/۱۸۱**	.۰/۰۰۶**	.۰/۰۲۱**	.۰/۵۳۹**	۱۵	ترکیب‌پذیری خصوصی (SCA)	
.۰/۰۱۸	.۰/۱۷۹	.۰/۰۲۷	.۰/۰۰۰۶	.۰/۰۰۰۵	.۰/۰۴۹	۴۰	اشتباه آزمایشی	
۴/۲۸۶	۳/۱۰۸	۷/۴۳۹	۲/۰۵۲	۴/۶۰۷	۳/۹۰۲		ضریب تغییرات (درصد)	
۹/۴۶۰**	۸/۹۲۱**	۱۸/۱۱۵**	۷/۶۱۹**	۲۳/۸۱۰**	۱۱/۸۹۶**		MS _{GCA} /MS _{SCA}	
.۰/۹۵	.۰/۹۵	.۰/۹۷	.۰/۹۴	.۰/۹۸	.۰/۹۶		نسبت بیکر	

ns و ** به ترتیب غیرمعنادار، و معنادار در سطح احتمال ۵٪ و ۱٪

جدول ۳. تجزیه واریانس ترکیب‌پذیری عمومی و خصوصی و اثر متقابل صفات مختلف در برج در روش سوم گریفینگ تحت مدل با تأثیرات ثابت

میانگین مربعات صفات تحت مطالعه								منابع تغییرات
درجه حرارت ژلاتینه شدن	مقدار آمیلوز	شكل دانه	ضخامت شلتوك	عرض شلتوك	طول شلتوك	درجه آزادی		
۱/۲۹۳**	۱۲/۹۷۵**	.۰/۵۰۵**	.۰/۰۰۷**	.۰/۰۶۵**	۱/۱۸۵**	۲۹	ژنوتیپ	
۴/۷۴۹**	۵۸/۲۰۰**	۲/۰۵۰۸**	.۰/۰۲۳**	.۰/۳۴۳**	۵/۲۰۰**	۵	ترکیب‌پذیری عمومی (GCA)	
۰/۱۸۲**	۵/۰۷۳**	.۰/۱۳۷**	.۰/۰۰۳**	.۰/۰۰۸ns	.۰/۵۰۹**	۹	ترکیب‌پذیری خصوصی (SCA)	
۰/۴۱۱**	۲/۶۴۱**	.۰/۰۵۷ns	.۰/۰۰۴**	.۰/۰۰۷ns	.۰/۲۵۲**	۱۵	اثر تلاقي‌های معکوس (r)	
۰/۰۲۲	.۰/۲۰۲	.۰/۰۳۱	.۰/۰۰۰۵	.۰/۰۰۶	.۰/۰۵۷	۵۸	اشتباه آزمایشی	
۴/۶۴۹	۳/۳۴۲	.۸/۰۸۹	.۱/۹۸۴	.۴/۹۷۳	.۴/۲۳۱		ضریب تغییرات (درصد)	
۵/۶۳۸*	۱۱/۴۷۳**	۱۸/۲۹۱**	.۸/۰۱**	.۴۲/۸۷۵**	.۱۰/۲۱۶**		MS _{GCA} /MS _{SCA}	
۰/۹۲	.۰/۹۶	.۰/۹۷	.۰/۹۴	.۰/۹۹	.۰/۹۵		نسبت بیکر	

*، ** به ترتیب غیرمعنادار، و معنادار در سطح احتمال ۵٪ و ۱٪ ns.

جدول ۴. تجزیه واریانس ترکیب‌پذیری عمومی و خصوصی صفات مختلف در برج در روش چهارم گریفینگ تحت مدل با تأثیرات ثابت

میانگین مربعات صفات تحت مطالعه								منابع تغییرات
درجه حرارت ژلاتینه شدن	مقدار آمیلوز	شكل دانه	ضخامت شلتوك	عرض شلتوك	طول شلتوك	درجه آزادی		
۱/۱۵۵*	۱۱/۲۶۴**	.۰/۵۴۶**	.۰/۰۱۰**	.۰/۰۶۰**	۱/۵۵۴**	۱۴	ژنوتیپ	
۲/۵۱۶**	۲۲/۰۷۳**	۱/۱۴۷**	.۰/۰۱۸**	.۰/۰۱۵**	۳/۲۱۹**	۵	ترکیب‌پذیری عمومی (GCA)	
۰/۳۹۹**	۵/۰۶۳**	.۰/۱۵۷**	.۰/۰۰۵**	.۰/۰۱۰ns	.۰/۶۲۹**	۹	ترکیب‌پذیری خصوصی (SCA)	
۰/۰۲۳	.۰/۱۶۹	.۰/۰۷۷	.۰/۰۰۰۷	.۰/۰۰۶	.۰/۰۶۵	۲۸	اشتباه آزمایشی	
۴/۸۳۰	۳/۰۳۱	.۸/۸۲۲	.۲/۲۴۴	.۵/۲۸۲	.۴/۵۴۴		ضریب تغییرات (درصد)	
۶/۳۰۸**	۴/۱۹۴*	۷/۹۴۵**	.۳/۶۳۱*	.۱۵/۱**	.۵/۱۱۸*		MS _{GCA} /MS _{SCA}	
۰/۹۳	.۰/۸۹	.۰/۹۴	.۰/۸۸	.۰/۹۷	.۰/۹۱		نسبت بیکر	

*، ** به ترتیب غیرمعنادار، و معنادار در سطح احتمال ۵٪ و ۱٪ ns.

مطالعه بود. بنابراین، انتخاب ژنوتیپ‌های برتر از بین نتاج حاصل برای رسیدن به ارقامی با خصوصیات کیفی مطلوب، مؤثر و کارامد خواهد بود. تعدادی از محققان سهم بیشتر واریانس افزایشی را در کنترل صفات مقدار آمیلوز و درجه حرارت ژلاتینی شدن گزارش کردند (Shi *et al.*, 1997; Hosseini Chaleshtari *et al.*, 2005) که با نتایج این تحقیق مطابقت داشت. در آزمایش دیگری که به صورت دایآلل یکطرفه انجام گرفت، سهم واریانس افزایشی در کنترل صفات مقدار آمیلوز، درجه حرارت ژلاتینی شدن و نسبت طول به عرض شلتوك بیشتر از Honarnejad *et al.*, 1998) و گزارش شد که گزینش با توجه به سهم نسبتاً زیاد تأثیرات افزایشی برای بهبود این صفات، مؤثر خواهد بود که با نتایج این تحقیق هم راستا بود. در آزمایش دیگری نیز همانند نتایج این پژوهش، سهم واریانس افزایشی در کنترل صفات طول و عرض دانه بیشتر از Iftekharuddaulu *et al.*, 2008). در مقابل، با بررسی نحوه کنترل ژنتیکی صفات طول و عرض شلتوك در آزمایشی مشخص شد که این

نسبت واریانس GCA به SCA در همه روش‌های گریفینگ و برای همه صفات در سطح احتمال یک درصد معنادار بود. نسبت بیکر نیز در همه روش‌های گریفینگ به عدد یک بسیار نزدیک بود و بین مقادیر ۰/۸۸ برای صفت ضخامت شلتوك در روش چهارم گریفینگ تا ۰/۹۹ برای صفت عرض شلتوك در روش سوم گریفینگ برآورد شد. وراثت‌پذیری خصوصی صفات تحت مطالعه نیز بین مقادیر ۰/۵۱ و ۰/۸۲ برای صفت ضخامت شلتوك تا ۰/۸۲ برای صفت عرض شلتوك به ترتیب در روش‌های چهارم و سوم گریفینگ متغیر بود. با توجه به معناداری ترکیب‌پذیری عمومی و خصوصی از یک طرف و معنادارشدن نسبت واریانس GCA به SCA زیاد نسبت بیکر و مقدار وراثت‌پذیری خصوصی محاسبه شده، مشخص است که صفات تحت مطالعه توسط تأثیرات افزایشی و غیرافزایشی ژن‌ها و با سهم بیشتر اثر افزایشی کنترل می‌شوند. نتایج به کارگیری روش‌های چهارگانه گریفینگ، نشان‌دهنده سهم مناسب واریانس افزایشی و پتانسیل مناسب برای انتخاب در مورد صفات مرتبط با کیفیت دانه در جمعیت تحت

IR36 و شاهپسند × IR36 مثبت و معنادار، و در سایر تلاقی‌ها غیرمعنادار بود (جدول ۶). ازین‌رو بهنظر می‌رسد تأثیرات مادری، این صفت را نیز کنترل می‌کند که به نوع والدین انتخابی برای تلاقی‌ها بستگی دارد و بنابراین باید قبل از اصلاح جمعیت، والدین مورد نظر بهدرستی انتخاب شوند.

مقدار GCA والدین و SCA هیبریدها برای صفت عرض شلتوك (جدول ۵) نشان داد که والدین واندانان و حسنی در همه روش‌ها GCA مثبت و معنادار داشتند و بنابراین استفاده از این ارقام در تلاقی‌ها موجب افزایش صفت عرض شلتوك در نسل بعدی خواهد شد. والدین هاشمی، کادوس و IR36 در روش‌های اول و دوم؛ کادوس و IR36 در روش سوم؛ و کادوس در روش چهارم، دارای GCA منفی و معنادار بودند. در نتیجه بهنظر می‌رسد استفاده از این والدین موجب کاهش عرض شلتوك و تولید نتاج با دانه باریک‌تر که خصوصیت مطلوبی است، خواهد شد. تلاقی واندانان × هاشمی در روش اول؛ و تلاقی کادوس × هاشمی در روش‌های اول و دوم، دارای SCA مثبت و معنادار بودند. تلاقی IR36 × هاشمی در روش دوم SCA منفی و معناداری را نشان داد و در سایر روش‌ها SCA های بهدست‌آمده غیرمعنادار بودند. ازین‌رو، این احتمال وجود دارد که نتاج حاصل از تلاقی IR36 × هاشمی دارای عرض شلتوك کمتری بوده و ازین‌رو در تولید ارقام دارای دانه‌های باریک مؤثر باشد. غیرمعناداری اکثر تلاقی‌ها گزینش آنها را برای استفاده در برنامه‌های بهنژادی در راستای بهبود صفت عرض شلتوك مشکل می‌کند، اما شاید در نسل‌های پیشرفته‌تر این امکان مهیا شود. مقدار تلاقی‌های متقابل نیز در روش‌های اول و سوم برای همه تلاقی‌های معکوس غیرمعنادار بهدست آمد (جدول ۶) که نشان‌دهنده اثرنپذیرفتن این صفت از تأثیرات مادری بود.

در آزمایشی با بررسی ترکیب‌پذیری عمومی و خصوصی براساس تجزیه لاین × تستر گزارش شد که لاین‌های تحت بررسی ترکیب‌پذیری عمومی معناداری نداشت و تنها تلاقی IR78378A × IR62030R دارای ترکیب‌پذیری خصوصی منفی و معنادار بود SCA (Allahgholipour, 2008)

صفات توسط تأثیرات غیرافزایشی کنترل می‌شوند (Bagheri *et al.*, 2009) که با نتایج پژوهش حاضر مطابقت نداشت. گزارش دیگری در مورد نحوه کنترل ژنتیکی صفت طول شلتوك نشان داد که این صفت تحت کنترل فوق غالبیت ژن است و واریانس افزایشی نقشی در کنترل آن ندارد (Ghorbanipour & Rabiei, 2011) که با نتایج مطالعه حاضر کاملاً تناقض داشت. در مطالعه دیگری، سهم بیشتر واریانس غیرافزایشی در کنترل صفات مقدار آمیلوز و درجه حرارت ژلاتینی شدن گزارش شد (Allahgholipour, 2008) که با نتایج این تحقیق همخوانی نداشت. تناقض‌های نتایج پژوهش‌های مختلف ممکن است بهدلیل تفاوت‌های ژنتیکی والدین انتخابی، تفاوت در توزیع آلل‌های غالب و مغلوب کنترل‌کننده صفات تحت مطالعه در والدین وجود اثر مقابله ژنتیپ و محیط بوده باشد.

برآورده مقدار ترکیب‌پذیری عمومی والدها و خصوصی هیبریدها برای همه صفات تحت مطالعه براساس روش‌های چهارگانه گریفینگ در جدول ۵ ارائه شده است. برای صفت طول شلتوك، در روش‌های اول و دوم، ارقام شاهپسند، کادوس و هاشمی و در روش‌های سوم و چهارم، ارقام کادوس و شاهپسند دارای GCA مثبت و معنادار بودند. از آنجاکه دانه‌بلندی در بازارپسندی محصول تأثیرگذار است، استفاده از ارقام کادوس و شاهپسند در برنامه‌های دورگ‌گیری احتمالاً می‌تواند در بهبود جمعیت از نظر این صفت مؤثر باشد. ارقام واندانان، حسنی و IR36 در همه روش‌ها GCA منفی و معناداری برای طول شلتوك نشان دادند، در نتیجه این ارقام در کل در همه تلاقی‌ها موجب کاهش طول شلتوك شدند. در همه روش‌های گریفینگ، تلاقی‌های حسنی × واندانان و IR36 × کادوس دارای SCA مثبت و معنادار برای این صفت بودند و ازین‌رو نتاج حاصل از تلاقی‌های یادشده را می‌توان برای افزایش طول شلتوك و در نتیجه افزایش بازارپسندی محصول مورد توجه قرار داد. تلاقی IR36 × شاهپسند در روش‌های اول، سوم و چهارم بیشترین SCA منفی و معنادار را داشتند و در روش دوم کلیه تلاقی‌ها دارای SCA منفی و غیرمعنادار بودند. اثر تلاقی‌های معکوس نیز در روش‌های اول و سوم برای تلاقی‌های حسنی ×

است و نقش مهمی در بازارپسندی و ارزش تجاری ارقام برنج دارد، بهطوری‌که بیشتر مصرف‌کنندگان، ارقام دارای دانهٔ بلند و عرض کم، و در نتیجهٔ شکل (نسبت طول به عرض) زیادتر را می‌پسندند. با توجه به نتایج این پژوهش، بهنظر می‌رسد شکل دانه، صفت پیچیده‌ای است و نحوهٔ کنترل ژنتیکی آن با توجه به والدین مورد تلاقي متفاوت خواهد بود. از این‌رو، قبل از اجرای هر گونه عملیات اصلاحی برای این صفت، ابتدا باید والدین مورد نظر و نتاج حاصل از تلاقي آنها را به‌دقت بررسی و روش اصلاحی مناسب‌تر را برای هر جمعیت انتخاب کرد. نتایج پژوهش حاضر نشان داد که کادوس می‌تواند رقمی مناسب برای اجرای تلاقي‌های مورد نظر برای افزایش شکل دانه باشد و علاوه بر آن، نتاج حاصل از تلاقي شاه‌پسند × کادوس نیز دارای شکل دانهٔ بیشتری نسبت به والدین خود خواهد بود. در آزمایشی گزارش شد که ارقام خزر، گیل ۱، دمسیاه و سپیدرود با داشتن GCA مثبت و معنادار می‌توانند سبب افزایش نسبت طول به عرض شلتوك در نتاج شوند و به عنوان والدین دهندهٔ صفت مذکور مورد توجه باشند. تلاقي‌های بینام × خزر، حسنی × گیل ۱ و IR28 × حسنی از جمله تلاقي‌هایی بودند که از نظر نسبت طول به عرض شلتوك، ترکیب‌پذیری خصوصی مثبت و معناداری نشان دادند و بنابراین برای گزینش لاین‌های دانه‌بلند می‌توان از آنها استفاده کرد (Honarnejad *et al.*, 1998).

بررسی GCA والدین و SCA تلاقي‌ها برای صفت مقدار آمیلوز (جدول ۵) نشان داد که ارقام شاه‌پسند و IR36 در همهٔ روش‌های گريفینگ، و رقم واندانه در روش‌های اول، دوم و سوم گريفینگ GCA مثبت و معناداری نشان دادند، بنابراین استفاده از این ارقام می‌تواند موجب افزایش مقدار آمیلوز شود. ارقام هاشمی، کادوس و حسنی در همهٔ روش‌های گريفینگ دارای GCA منفی و معنادار بودند، در نتیجه، این ارقام به عنوان والدین مورد تلاقي، کاهش مقدار آمیلوز را موجب می‌شوند. تلاقي‌های شاه‌پسند × کادوس و IR36 × کادوس در همهٔ روش‌های گريفینگ، و تلاقي SCA واندانه در روش‌های دوم، سوم و چهارم گريفینگ، مثبت و معناداری را نشان دادند که نشان می‌دهد والدین این تلاقي توانسته‌اند افزایش مقدار آمیلوز را به

هیبریدها در روش‌های چهارگانهٔ گريفینگ برای صفت ضخامت شلتوك (جدول ۵) نشان داد که در همهٔ روش‌های گريفینگ، والدین حسنی و شاه‌پسند دارای GCA مثبت و معناداری از نظر این صفت بودند، بنابراین استفاده از این ارقام در برنامه‌های دورگ‌گیری موجب افزایش ضخامت شلتوك خواهد شد. والدین واندانه و IR36 تأثیرات GCA منفی و معناداری در کلیهٔ روش‌های گريفینگ نشان دادند که نشان می‌دهد استفاده از این والدین کاهش ضخامت شلتوك را موجب می‌شود. اکثر تلاقي‌ها در روش‌های مختلف گريفینگ غيرمعناداری را نشان دادند، به غیر از تلاقي واندانه SCA × هاشمی که دارای SCA مثبت و معنادار و تلاقي IR36 × شاه‌پسند که دارای SCA منفی و معنادار در دست‌کم سه روش گريفینگ بودند. در مورد تلاقي‌های معکوس نیز تلاقي شاه‌پسند × IR36 در روش‌های اول و سوم گريفینگ، و تلاقي واندانه × شاه‌پسند در روش سوم گريفینگ دارای تلاقي‌های معکوس مثبت و معناداری بودند (جدول ۶) و بنابراین به‌نظر می‌رسد ضخامت شلتوك نیز همانند طول شلتوك با توجه به والدین مورد تلاقي می‌تواند همانند طول شلتوك توسط تأثیرات مادری کنترل شود.

بررسی تأثیرات GCA والدین از نظر صفت شکل دانه نشان داد که رقم کادوس در همهٔ روش‌های گريفینگ دارای GCA مثبت و معنادار بود، بنابراین استفاده از این رقم در کل تلاقي‌ها، نسبت طول به عرض دانه را افزایش داد (جدول ۵). در مقابل، استفاده از ارقام واندانه و حسنی در تلاقي‌های انجام‌گرفته، موجب کاهش این مقدار در میانگین تمامی نتاج حاصل شد. بررسی مقادیر SCA اکثر تلاقي‌ها نیز نشان‌دهندهٔ غيرمعناداری ترکیب‌پذیری خصوصی در بیشتر تلاقي‌ها بود، اگرچه تلاقي حسنی × واندانه در روش‌های اول و دوم، و تلاقي شاه‌پسند × کادوس در روش دوم گريفینگ، مثبت و معنادار را نشان دادند (جدول ۵). بررسی تأثیرات تلاقي‌های معکوس برای صفت شکل دانه نیز در کلیهٔ تلاقي‌ها غیرمعنادار بود که نشان‌دهندهٔ اثرنپذیری این صفت از تأثیرات مادری بود (جدول ۶). صفت شکل دانه که از نسبت طول به عرض دانه به‌دست می‌آید، خصوصیتی مهم درمورد کیفیت ظاهری دانه‌ها در برنج

سوم گریفینگ بودند (جدول ۶). از این‌رو به‌نظر می‌رسد مقدار آمیلوز نیز تحت کنترل تأثیرات مادری باشد و در نتیجه باید به این موضوع نیز در اجرای برنامه‌های بهنژادی توجه کرد. طی تحقیقی گزارش شد که امکان استفاده از رقم 215-IRFAON در تلاقي‌ها و دستیابی به نتاجی با مقدار آمیلوز به‌نسبت زیاد در نتاج حاصل از تلاقي وجود خواهد داشت. استفاده از تلاقي سپیدرود × IRFAON-215 نیز برای بهبود صفت مقدار آمیلوز گزارش شد (Sharifi *et al.*, 2010). بررسی GCA والدین بهروش‌های چهارگانه گریفینگ برای صفت درجه حرارت ژلاتینی شدن نشان داد که ارقام حسنی و IR36 دارای GCA مثبت و معنادار، و ارقام هاشمی، کادوس و شاهپسند دارای GCA منفی و معنادار در همه روش‌های گریفینگ بودند (جدول ۵).

نتاج خود انتقال دهنده. تلاقی‌های IR36 × هاشمی، کادوس × واندانه، حسنی × کادوس و IR36 × شاه‌پسند در همه روش‌های گریفینگ، SCA منفی و معناداری داشتند. باید توجه کرد که مقدار آمیلوز یکی از خصوصیات مهم کیفیت پخت ارقام برنج است و ارقام دارای مقدار متوسط آمیلوز (۲۰-۲۵ درصد)، کیفیت پخت بهتری دارند. بنابراین در اجرای برنامه‌های بهنژادی باید به این موضوع توجه داشت و نتاجی را انتخاب کرد که حد متوسطی از مقدار آمیلوز را داشته باشند. بررسی مقادیر تلاقی‌های معکوس نیز نشان داد که تلاقی‌های IR36 × کادوس، واندانه × شاه‌پسند و شاه‌پسند × IR36 دارای مقادیر مثبت و معنادار؛ و تلاقی‌های هاشمی × IR36، کادوس × IR36، حسنی × شاه‌پسند و حسنی × IR36 دارای مقادیر منفی و معنادار در روش‌های اول و

جدول ۵. ترکیب پذیری عمومی والدها و خصوصی هیبریدهای برنج برای صفات تحت مطالعه در روش‌های چهارگانه گرفتاری

* و ** به ترتیب غیر معنادار، و معنادار در سطح احتمال ۰/۵ و ۰/۱

جدول ۶. اثر تلاقي‌های معکوس در بروج برای صفات تحت مطالعه در روش‌های اول و سوم گریفینگ

تلاقي‌ها														صفات	روش‌های گریفینگ	
P6×P5	P6×P4	P6×P3	P6×P2	P6×P1	P5×P4	P5×P3	P5×P2	P5×P1	P4×P3	P4×P2	P4×P1	P3×P2	P3×P1	P2×P1	۱ طول شلتوك	
+/۰۱**	+/۳۷*	-/۱۹۴ns	+/۱۶۳ns	+/۱۴۵ns	+/۰۱ns	+/۰۶ns	+/۰۲۱ns	+/۰۲۹۹ns	+/۰۱۰ns	+/۰۲۹۹ns	+/۰۲۱ns	+/۰۲۱ns	+/۰۹۷ns	+/۱۳۱ns	+/۱۲۷ns	
+/۰۱**	+/۳۷*	-/۱۹۴ns	+/۱۶۳ns	+/۱۴۵ns	+/۰۱ns	+/۰۶ns	+/۰۲۱ns	+/۰۹۹ns	+/۰۱۰ns	+/۰۹۹ns	+/۰۲۱ns	+/۰۲۱ns	+/۰۹۷ns	+/۱۳۱ns	+/۱۲۷ns	
-/۰۲۵ns	-/۰۱ns	-/۰۱۴ns	+/۰۰۱ns	+/۰۰۱ns	+/۰۰۱ns	+/۰۰۱ns	+/۰۰۱ns	+/۰۰۲۳ns								
-/۰۲۵ns	-/۰۱ns	-/۰۱۴ns	+/۰۰۱ns	+/۰۰۱ns	+/۰۰۱ns	+/۰۰۱ns	+/۰۰۱ns	+/۰۰۲۳ns								
+/۰۶۸**	+/۰۰۷ns	+/۰۱۱ns	+/۰۲۳ns	+/۰۱۱ns	+/۰۱۱ns	+/۰۱۱ns	+/۰۱۱ns	+/۰۲۴ns	+/۰۲۴ns	+/۰۲۴ns	+/۰۲۴ns	+/۰۲۴ns	+/۰۰۹ns	+/۰۰۹ns	+/۰۰۹ns	
+/۰۶۸**	+/۰۰۷ns	+/۰۱۱ns	+/۰۲۳ns	+/۰۱۱ns	+/۰۱۱ns	+/۰۱۱ns	+/۰۱۱ns	+/۰۲۴ns	+/۰۲۴ns	+/۰۲۴ns	+/۰۲۴ns	+/۰۲۴ns	+/۰۰۹ns	+/۰۰۹ns	+/۰۰۹ns	
+/۰۲۳ns	+/۱۶۹ns	-/۰۰۵ns	+/۰۰۵ns	+/۰۰۵ns	+/۰۰۹ns	+/۰۰۵ns	+/۰۰۹ns	+/۰۰۲۷ns								
+/۰۲۳۱ns	+/۱۶۹ns	-/۰۰۵ns	+/۰۰۵ns	+/۰۰۵ns	+/۰۰۹ns	+/۰۰۵ns	+/۰۰۹ns	+/۰۰۲۷ns								
+/۰۸۵**	-/۱۰۰*	-/۱۰۵**	.ns	.ns	-/۰۷۰*	-/۱۰۰*	-/۱۰۰*	+/۰۰۰ns								
+/۰۸۵**	-/۱۰۰*	-/۱۰۵**	.ns	.ns	-/۰۷۰*	-/۱۰۰*	-/۱۰۰*	+/۰۰۰ns								
+/۰۷۳**	+/۱۰۰ns	+/۱۳۲ns	+/۱۶۷ns	+/۲۵۳*	+/۰۲۷۸**	+/۰۲۷۸**	+/۰۲۷۸**	+/۰۲۱۸**	+/۰۵۰**	+/۰۵۰**	+/۰۹۰ns	+/۰۲۵ns	+/۰۳۶۵**	+/۰۰۱۷ns	+/۰۱۶۵ns	+/۰۱۶۵ns
+/۰۷۳**	+/۱۰۰ns	+/۱۳۲ns	+/۱۶۷ns	+/۲۵۳*	+/۰۲۷۸**	+/۰۲۷۸**	+/۰۲۷۸**	+/۰۲۱۸**	+/۰۵۰**	+/۰۵۰**	+/۰۹۰ns	+/۰۲۵ns	+/۰۳۶۵**	+/۰۰۱۷ns	+/۰۱۶۵ns	+/۰۱۶۵ns

ns * و ** به ترتیب غیرمعنادار، و معنادار در سطح احتمال ۵٪ و ۱٪

تجزیهٔ دایآلل با روش هیمن

نظر به اینکه شب خط رگرسیون Wr-Vr برای همه صفات تحت مطالعه معنادار بود، تأثیرات اپیستازی بین مکان‌های ژنی کنترل‌کننده این صفت وجود داشت و مفروضات هیمن در مورد این صفات صادق نبود (جدول ۷). برای رفع این مشکل تعدادی از والدین که به ناهمگی واریانس و کوواریانس منجر می‌شدند، حذف شدند و مشاهده شد که برای صفت طول شلتوك پس از حذف رقم هاشمی، برای صفات ضخامت شلتوك و شکل دانه پس از حذف رقم حسنی و برای صفات عرض شلتوك، مقدار آمیلوز و درجه حرارت ژلاتینه شدن پس از حذف رقم کادوس مقدار شب خط رگرسیون Wr-Vr اختلاف معناداری با یک نداشت و می‌توان استنباط کرد که فرضیه‌های دایآلل برای مدل هیمن برای این صفات در صورت حذف والدین ذکر شده صادق است، در نتیجه تجزیه و تحلیل گرافیکی هیمن (Hayman, 1954 a,b).

برای همه صفات تحت بررسی انجام گرفت (جدول ۷).

به‌منظور تجزیه و تحلیل گرافیکی هیمن، خط رگرسیون Wr روی Vr به‌همراه سهمی محدود کننده برای هر یک از صفات تحت بررسی رسم شد (شکل‌های ۱ تا ۶) و سپس پارامترها و روابط ژنتیکی مربوط به صفات برآورد شد (جدول ۸). بررسی نحوه پراکنش والدین برای صفات طول، عرض و ضخامت شلتوك، شکل دانه و درجه حرارت ژلاتینه شدن نشان داد که خط رگرسیون Wr روی Vr در قسمت مثبت محور

بنابراین ارقام حسنی و IR36 موجب افزایش، و ارقام هاشمی، کادوس و شاهپسند موجب کاهش درجه حرارت ژلاتینی شدن می‌شوند. تلاقي‌های کادوس × واندانا و SCA × IR36 × حسنی در همه روش‌های گریفینگ، GCA × IR36 × مثبت و معناداری نشان دادند. والدین تلاقي‌های حسنی GCA مثبت و معناداری را نشان دادند و براین اساس توانسته‌اند افزایش درجه حرارت ژلاتینی شدن را به نتاج خود انتقال دهند. تلاقي‌های حسنی × هاشمی، حسنی × کادوس و IR36 × شاهپسند در همه روش‌های گریفینگ، SCA منفی و معناداری را نشان دادند. از نظر تلاقي‌های معکوس نیز تلاقي‌های هاشمی × IR36 کادوس × شاهپسند، حسنی × شاهپسند و شاهپسند × IR36 دارای مقادیر مثبت و معنادار، و تلاقي‌های واندانا × حسنی و واندانا × شاهپسند دارای مقادیر منفی و معناداری در روش‌های اول و سوم گریفینگ بودند (جدول ۶). براین اساس، این صفت نیز همانند مقدار آمیلوز ممکن است تحت کنترل تأثیرات مادری باشد و از این‌رو باید به نوع والدین انتخابی در برنامه‌های بهنژادی توجه کرد. در آزمایشی گزارش شد که استفاده از رقم IRFAON-215 و تلاقي NDA × IRFAON-215 می‌تواند در برنامه‌های بهنژادی برای بهبود صفت درجه حرارت ژلاتینی شدن مؤثر باشد. همانند نتایج این تحقیق گزارش شد که تأثیرات مادری در کنترل ژنتیکی این صفت، معنادار بود و بنابراین، لزوم بررسی اثر مادری توصیه شد (Sharifi et al., 2010).

دورترین نقطه، و رقم واندانا در نزدیکترین نقطه نسبت به مبدأ مختصات قرار داشت و بنابراین رقم شاهپسند دارای بیشترین تعداد ژن‌های مغلوب و رقم واندانا دارای بیشترین تعداد ژن‌های غالب از نظر این صفات بود (شکل‌های ۱ و ۴).

را قطع کرده است (شکل‌های ۱ تا ۵). قطع محور Wr توسط خط رگرسیون در قسمت مثبت حاکی از وجود تأثیرات غالبیت ناقص ژن در کنترل ژنتیکی صفات ذکر شده بود. بررسی نحوه پراکنش والدین برای صفات طول شلتوك و شکل دانه نشان داد که رقم شاهپسند در

جدول ۷. آزمون ضریب رگرسیون W_r روی V_r (آزمون‌های $H_0: \hat{B}=0$ و $H_0: \hat{B}=1$) و آزمون اثر اپیستازی ($W_r - V_r$)

صفات تحت مطالعه	وضعیت	ضریب رگرسیون (t^2)	کوواریانس واریانس و	یکنواختی	t محاسبه شده برای فرض معناداری ضریب رگرسیون آزمون فرض تأثیرات از شبیه‌صفر اپیستازی	t محاسبه شده برای فرض میانگین مریعت $W_r + V_r$	V_r آزمون تأثیرات (آزمون تأثیرات اپیستازی)	$MS_{W_r+V_r}$
طول شلتوك	پس از حذف رقم هاشمی	.۰/۹۸۶	.۰۰۰۴ns	.۰/۱۱۷ns	.۰/۱۱۴**	.۰/۱۰ns	$W_r + V_r$	
عرض شلتوك	پس از حذف رقم کادوس	.۱/۱۵۸	.۲/۴۹۷ns	-.۱/۲۹۴ns	.۹/۴۵۸**	.۰/۰۰۰۱ns	V_r	$(\text{آزمون تأثیرات اپیستازی})$
ضخامت شلتوك	پس از حذف رقم حسنی	.۰/۹۲۲	.۱/۰۷۹ns	.۱/۱۸۴ns	.۱۳/۹۲۴**	.۰/۰۰۰۰۰۸۶ns	$H_0: \hat{B}=0$	$MS_{W_r-V_r}$
شكل دانه	پس از حذف رقم حسنی	.۰/۹۸۵	.۰/۳۲۳ns	.۰/۶۰۹ns	.۳۹/۹۸۰**	.۰/۰۰۰۰۱۷ns	$H_0: \hat{B}=1$	
مقدار آمیلوژ	پس از حذف رقم کادوس	.۱/۰۹۷	.۱/۰۹۶ns	.۰/۸۳۱ns	.۹/۳۷۴**	.۰/۳۳۴ns		$MS_{W_r+V_r}$
درجۀ حرارت ژلاتینه شدن	پس از حذف رقم کادوس	.۱/۰۴۵	.۰/۲۷۸ns	-.۰/۲۹۲ns	.۶/۸۴۱**	.۰/۰۰۰۵ns		

ns و ** به ترتیب غیرمعنادار و معنا دار در سطح احتمال ۰/۵ و ۰/۱

جدول ۸. برآورد شاخص‌های آماری و پارامترهای ژنتیکی صفات تحت مطالعه به روش هیمن در برنج

صفات تحت مطالعه	اجزای ژنتیکی
درجه حرارت ژلاتینه شدن	سهم واریانس افزایشی D
مقدار آمیلوژ	واریانس غالبیت H_1
شكل دانه	سهمی از واریانس غالبیت H_2
ضخامت شلتوك	کوواریانس تأثیرات افزایشی با غالبیت F
عرض شلتوك	غالبیت ژن‌های با حرف بزرگ یا کوچک h^2
طول شلتوك	H_1-H_2
	نسبت ژن‌های دارای تأثیرات مثبت به منفی در والدین
	$H_2/4H_1$
	میانگین درجه غالبیت $(H_1/D)^{1/2}$
	تعداد گروههای ژنی دارای تأثیرات غالبیت h^2/H_2
	همبستگی بین آرایش غالبیت و میانگین والد مشترک $r(P_r, W_r + V_r)$
	r^2
	نسبت ژن‌های غالب به مغلوب در والدین $[(4DH_1)^{1/2} + F]/[(4DH_1)^{1/2} - F]$
	وراثت‌پذیری عمومی h^2_b
	وراثت‌پذیری خصوصی h^2_n

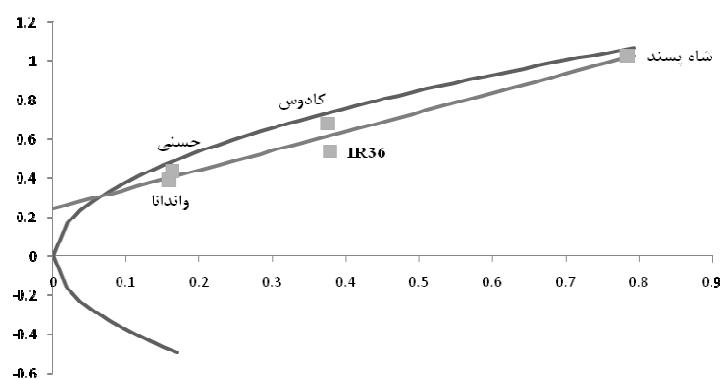
قرار دارد که نشان‌دهنده تعداد بیشتر ژن‌های مغلوب برای رقم یادشده از صفات مذکور بود. برای صفت عرض شلتوك، رقم واندانا و برای صفت درجه حرارت ژلاتینه

پراکنش والدها در طول خط رگرسیون برای صفات عرض شلتوك و درجه حرارت ژلاتینه شدن نشان داد که رقم حسنی در دورترین نقطه نسبت به مبدأ مختصات

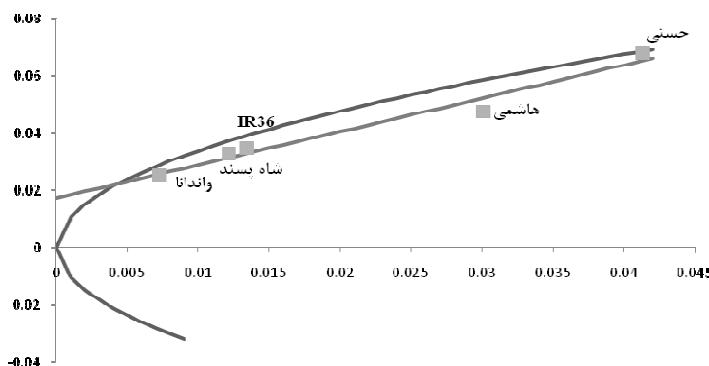
به دست آمد که بیانگر افزاینده بودن ژن‌های مغلوب بود، اما این مقدار برای صفت ضخامت شلتوك منفی محاسبه شد که نشان‌دهنده افزاینده بودن ژن‌های غالب این صفت بود. صفات طول، عرض، ضخامت شلتوك و درجه حرارت ژلاتینه شدن، توسط یک گروه ژنی و صفت شکل دانه توسط سه گروه ژنی با تأثیرات غالبیت کنترل می‌شود (جدول ۸). نتایج تجزیه و تحلیل گرافیکی و مقادیر به نسبت زیاد و راثت‌پذیری خصوصی نشان‌دهنده نقش زیاد عمل افزایشی ژن‌ها در کنترل صفات طول، عرض و ضخامت شلتوك، شکل دانه و درجه حرارت ژلاتینه شدن بود که حاکی از پتانسیل و بازدهی گزینشی زیاد برای این صفات است. در آزمایشی همانند نتایج این تحقیق سهم بیشتر اثر افزایشی در کنترل صفات طول دانه و شکل دانه گزارش شد (Moumeni, 1995). در آزمایش دیگری نیز گزارش شد که صفات طول دانه، شکل دانه و درجه حرارت ژلاتینه شدن تحت کنترل اثر غالبیت ناقص ژن است که با نتایج این تحقیق همراستا بود (Hosseini Chaleshtari, 2001). در مقابل، براساس نتایج آزمایشی به صورت تجزیه میانگین نسل‌ها برای صفات طول و عرض شلتوك، شکل دانه و درجه حرارت ژلاتینه شدن تولید هیبرید توصیه شد که با نتایج تحقیق حاضر همخوانی نداشت (Ghorbanipour & Rabiei, 2011). نوع والدین، نحوه توزیع آلل‌ها در والدین و همچنین اثر متقابل محیط × ژنوتیپ ممکن است از دلایل تفاوت نتایج باشد.

شدن، رقم شاه‌پسند در نزدیک‌ترین نقطه نسبت به مبدأ مختصات قرار داشت و بنابراین بیشترین تعداد ژن‌های غالب را دارا بود (شکل‌های ۲ و ۵). پراکنش والدین در طول خط رگرسیون برای صفت ضخامت شلتوك نشان داد که رقم IR36 در نزدیک‌ترین نقطه، و رقم هاشمی در دورترین نقطه نسبت به مبدأ مختصات قرار داشت، بنابراین رقم IR36 دارای بیشترین تعداد آلل‌های غالب و رقم هاشمی دارای بیشترین تعداد آلل‌های مغلوب بود (شکل ۳).

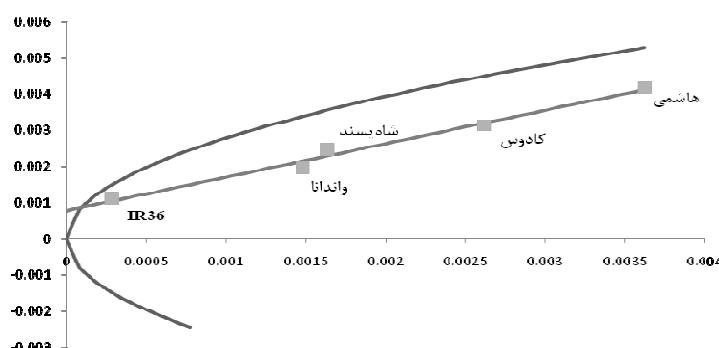
شاخص‌های آماری و اجزای ژنتیکی این صفات در جدول ۸ ارائه شده است. سهم واریانس افزایشی (D) برای همه صفات ذکر شده بیشتر از واریانس غالبیت (H_1) بود که سهم بیشتر تأثیرات افزایشی را نسبت به تأثیرات غالبیت نشان می‌دهد. مقادیر $H1-H2$ برای همه این صفات مثبت به دست آمد و همچنین نسبت $H2/H1$ بین مقادیر ۰/۰۸۵ تا ۰/۲۴۶ برای صفات عرض شلتوك و شکل دانه متغیر بود که نشان‌دهنده عدم تساوی فراوانی آلل‌های غالب و مغلوب در مکان‌های ژنی مختلف بود. میانگین درجه غالبیت نیز همانند نتایج تجزیه گرافیکی (شکل‌های ۱ تا ۵) نشان‌دهنده وجود غالبیت ناقص در کنترل این صفات بود. محاسبه نسبت ژن‌های غالب به مغلوب نشان داد که فراوانی ژن‌های غالب در والدین بیشتر از فراوانی ژن‌های مغلوب بود. مقادیر همبستگی بین آرایش غالبیت ($Wr+Vr$) و میانگین والد مشترک (P_r) برای صفات طول و عرض شلتوك، شکل دانه و درجه حرارت ژلاتینه شدن مثبت

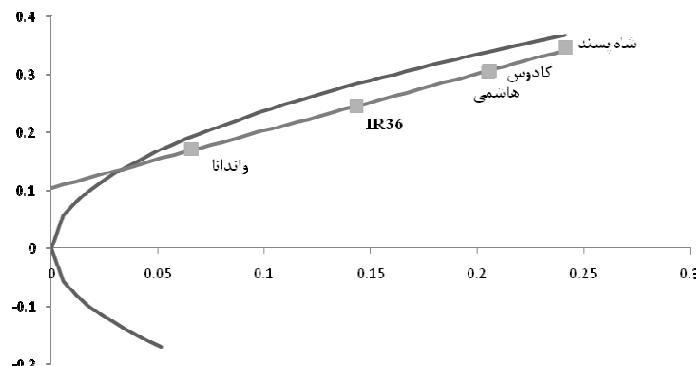
شکل ۱. سهمی محدودکننده W_r^2 به همراه نمایش پراکنش والدین برای صفت طول شلتوك

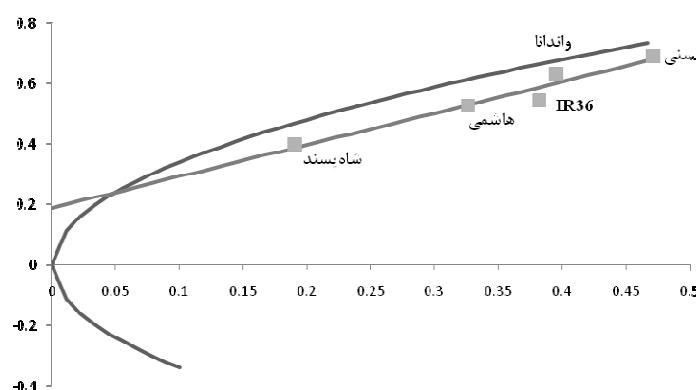
شکل ۲. سهمی محدودکننده W_r^2 به همراه نمایش پراکنش والدین برای صفت عرض شلتوك

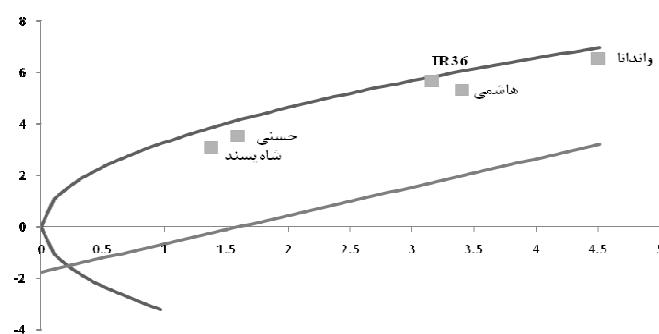
شکل ۳. سهمی محدودکننده W_r^2 به همراه نمایش پراکنش والدین برای صفت ضخامت شلتوك

شکل ۴. سهمی محدودکننده W_r^2 به همراه نمایش پراکنش والدین برای صفت شکل داره

شکل ۵. سهمی محدودکننده W_r^2 به همراه نمایش پراکنش والدین برای صفت درجه حرارت ژلاتینه شدن

شکل ۶. سهمی محدودکننده W_r^2 به همراه نمایش پراکنش والدین برای صفت مقدار آمیلوز

این صفت توسط یک گروه ژنی با تأثیرات غالبیت کنترل می‌شود. نسبت ژن‌های غالب به مغلوب در والدین ۱/۵۰۲ محاسبه شد که نشان داد نسبت ژن‌های غالب بیشتر از مغلوب بود. مقادیر وراثت‌پذیری عمومی و خصوصی این صفت به ترتیب ۰/۹۹۶ و ۰/۸۹۹ بود. تعدادی از محققان سهم بیشتر اثر افزایشی را در کنترل صفت مقدار آمیلوز گزارش کردند (Shoshi & Honarnejad, 2005; Vanaja & Babu, 2006)، اما در آزمایش دیگری در پی تجزیهٔ ژنتیکی صفات کیفی دانه در برنج از طریق لاین $\times$ تست، سهم اثر غیرافزایشی بیشتر از اثر افزایشی گزارش شد (Maleki et al., 2006). در آزمایش دیگری با اجرای یک طرح نیمه‌دادای آل همانند نتایج این تحقیق، هر دو روش گزینش و تولید هیبرید برای بهبود این صفت مؤثر گزارش شد (Hosseini Chaleshtari, 2001).

وراثت‌پذیری و میانگین درجهٔ غالبیت

وراثت‌پذیری عمومی و میانگین درجهٔ غالبیت صفات تحت مطالعه در همهٔ روش‌های گریفینگ در جدول ۹ ارائه شده است. وراثت‌پذیری عمومی صفات تحت مطالعه از ۰/۷۸۹ برای صفت ضخامت شلتوك تا ۰/۹۷۳ برای صفت درجهٔ حرارت ژلاتینی شدن متغیر بود. وراثت‌پذیری خصوصی صفات نیز از ۰/۵۰۷ برای صفت ضخامت شلتوك تا ۰/۸۲۲ برای صفت عرض شلتوك متغیر بود که نشان دهنده ارزش اصلاحی زیاد صفات است و بنابراین گزینش برای این صفات بهمنظور دستیابی به اهداف اصلاحی موفقیت‌آمیز خواهد بود. مقایسه درجهٔ غالبیت صفات تحت مطالعه نیز نشان داد که صفات طول و عرض شلتوك، شکل دانه و درجهٔ حرارت ژلاتینی شدن تحت کنترل تأثیرات غالبیت ناقص

در شکل ۶، پراکنش والدین برای صفت مقدار آمیلوز ارقام برنج تحت بررسی نشان داده شده است. اگرچه قطع محور W_r توسط خط رگرسیون در بخش منفی نمودار دیده می‌شود، تفاوت معناداری با ارزش مبدأ مختصات نداشت. از سوی دیگر میانگین درجهٔ غالبیت برای صفت مقدار آمیلوز، ۰/۴۹۲ گزارش شد و بنابراین بمنظور می‌رسد این صفت توسط تأثیرات غالبیت ناقص تا کامل ژن کنترل می‌شود. با توجه به اینکه هر دو تأثیر افزایشی و غالبیت تا حد بنهنست مناسبي در کنترل این صفت نقش داشتند، بهتر است ترتیبی اتخاذ شود که از هر دو روش تولید هیبرید و انتخاب گزینشی استفاده شود. از این‌رو بهتر است در برنامه‌های اصلاحی برای بهبود این صفت ابتدا نتاج برتر انتخاب شود و از طریق تلاقي نتاج انتخابی، هیبریدها تولید شود. رقم‌های حسنى و شاه‌پسند در نزدیکی مرکز مختصات قرار دارد و دارای بیشترین آل‌های غالب است و والد واندانه در دورترین نقطه از مرکز مختصات قرار دارد و دارای بیشترین تعداد آل‌های مغلوب است. سایر ارقام که در قسمت میانی خط رگرسیون وقع شده‌اند، دارای مقادیر حدوساطی از فراوانی آل‌های غالب و مغلوب است. شاخص‌های آماری و اجزای ژنتیکی صفت مقدار آمیلوز در جدول ۸ ارائه شده است. مقدار واریانس افزایشی (D) برای این صفت ۱۰/۶۹۹ و واریانس غالبیت (H₁) ۲/۵۸۷ برآورد شد که نشان دهنده سهم مناسب هر دو اثر افزایشی و غالبیت در کنترل این صفت است. محاسبه مقدار H₂/4H₁ برای ۰/۵۹۷ و H₁-H₂ برای ۰/۱۹۲ نسبت H₂/4H₁ بیانگر نابرابری فراوانی آل‌های غالب و مغلوب در والدین بود. علامت مثبت r نشان داد که آل‌های افزاینده، مغلوب؛ و آل‌های کاهنده، غالب بودند.

صفات طول، عرض و ضخامت شلتوك، شکل دانه و درجه حرارت ژلاتینه شدن تحت کنترل اثر غالبيت ناقص ژن، و صفت مقدار آميلوز تحت کنترل غالبيت ناقص تا كامل ژن قرار دارد. بنابراین پيشنهاد می شود برای اصلاح صفت مقدار آميلوز، سهم ژن های با تأثيرات افزایشی از طریق انتخاب نتاج برتر در نسل های اولیه افزایش یابد و سپس با دورگ گیری بین لاین های انتخابی از اثر غالبيت ژن ها نیز استفاده شود. برای دیگر صفات تحت مطالعه، به دلیل سهم زیاد اثر افزایشی، گزینش و روش های اصلاحی مبتنی بر انتخاب و سلکسیون در راستای تولید ارقام با خصوصیات کیفی مطلوب مؤثر است. مقایسه مقادیر واریانس GCA به واریانس SCA نسبت بیکر و مقدار وراثت پذیری خصوصی در روش های مختلف گریفینگ نشان داد که این مقادیر برای همه صفات تحت مطالعه به جز صفت درجه حرارت ژلاتینی شدن در روش چهارم گریفینگ کمتر از سایر روش ها است. با توجه به عقیده گریفینگ (Griffing, 1956 b) مبنی بر اینکه وجود ارزش های والدینی در تجزیه دای آلل سبب ایجاد اربیبی در برآورد تأثيرات و واریانس قابلیت های ترکیب پذیری می شود،

ژن ها، و صفات ضخامت شلتوك و مقدار آميلوز، تحت کنترل تأثيرات غالبيت ناقص تا كامل ژن ها هستند. با برآورد میانگین درجه غالبيت در آزمایشی گزارش شد که صفات مقدار آميلوز و درجه حرارت ژلاتینی شدن تحت کنترل غالبيت ناقص ژن ها هستند (Sharifi et al., 2010) که با نتایج این تحقیق مطابقت داشت. در آزمایش دیگری در پی تجزیه میانگین نسل ها بیان شد که صفت طول شلتوك، تحت کنترل فوق غالبيت ژن ها، و نسبت طول به عرض دانه و درجه حرارت ژلاتینی شدن، تحت کنترل غالبيت كامل ژن ها است که برخلاف نتایج این تحقیق بود، اما براساس نتایج تحقیق حاضر، صفات عرض شلتوك و مقدار آميلوز تحت کنترل غالبيت ناقص ژن ها گزارش شد (Ghorbanipour & Rabiei, 2011).

نتیجه گیری کلی

نتایج تجزیه دای آلل به روش های چهارگانه گریفینگ در مورد صفات کیفی دانه برنج نشان داد که صفات تحت مطالعه شامل طول، عرض و ضخامت شلتوك، شکل دانه، مقدار آميلوز و درجه حرارت ژلاتینی شدن تحت کنترل تأثيرات افزایشی ژن قرار داشته اند. نتایج تجزیه و تحلیل گرافیکی روش هیمن نیز نشان داد که

جدول ۹. برآورد واریانس های افزایشی، غالبيت و میانگین درجه غالبيت و وراثت پذیری خصوصی از طریق روش های چهارگانه گریفینگ در برنج

	صفات تحت مطالعه	روش های چهارگانه				اجزای ژنتیکی			
		درجه حرارت ژلاتینی	مقدار آميلوز	شكل دانه	ضخامت شلتوك	عرض شلتوك	طول شلتوك	گریفینگ	
۰/۵۴۴	۲/۷۷۵	۰/۹۳	۰/۰۰۲	۰/۰۱۲	۰/۲۲۵	۱			واریانس غالبيت
۰/۶۲۰	۴/۶۶۸	۰/۱۵۴	۰/۰۰۵	۰/۰۱۶	۰/۴۹۰	۲			
۰/۴۱۰	۲/۴۳۶	۰/۰۵۳	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۱۲۶	۳			(V _D)
۰/۳۷۶	۵/۰۹۴	۰/۱۲۰	۰/۰۰۴	۰/۰۰۴	۰/۵۶۴	۴			
۱/۲۲۲	۱۲/۴۲۰	۰/۷۲۰	۰/۰۰۷	۰/۰۱۹	۱/۳۴۲	۱			
۱/۳۴۹	۹/۵۹۸	۰/۷۷۳	۰/۰۰۹	۰/۰۱۰	۱/۴۶۸	۲			واریانس افزایشی
۰/۹۷۷	۱۳/۸۲۸	۰/۰۹۳	۰/۰۰۵	۰/۰۰۸۴	۱/۱۷۳	۳			(V _A)
۱/۰۵۹	۸/۴۰۵	۰/۵۴۵	۰/۰۰۶	۰/۰۰۷۰	۱/۲۹۵	۴			
۰/۹۴۴	۰/۶۶۸	۰/۰۰۸	۰/۷۵۶	۰/۰۴۶۹	۰/۵۷۹	۱			
۰/۹۵۹	۰/۹۸۶	۰/۰۶۳۱	۱/۰۵۴	۰/۰۵۱۶	۰/۰۱۷	۲			
۰/۹۱۶	۰/۶۰۶	۰/۰۴۲۲	۰/۰۶۳۲	۰/۰۱۵۴	۰/۰۶۲۱	۳			(h/d)
۰/۸۴۳	۱/۱۰۱	۰/۰۶۴۶	۱/۰۱۵۵	۰/۰۳۸	۰/۰۹۳	۴			
۰/۹۶۸	۰/۹۶۲	۰/۰۱۰	۰/۰۶۲	۰/۰۸۹۰	۰/۰۹۴	۱			
۰/۹۷۳	۰/۹۶۴	۰/۰۱۹	۰/۰۸۱	۰/۰۹۰۷	۰/۰۹۳۱	۲			
۰/۹۵۶	۰/۹۶۳	۰/۰۸۷۴	۰/۰۷۸۹	۰/۰۸۳۳	۰/۰۸۹۱	۳			(V _G /V _P)
۰/۹۵۵	۰/۹۶۴	۰/۰۸۵۷	۰/۰۸۳۹	۰/۰۷۹۶	۰/۰۹۰۵	۴			
۰/۶۷۰	۰/۷۸۶	۰/۰۸۰	۰/۰۶۶۹	۰/۰۸۰	۰/۰۸۳	۱			
۰/۶۶۷	۰/۶۴۸	۰/۰۷۶۷	۰/۰۵۷۸	۰/۰۷۹۸	۰/۰۶۹۸	۲			
۰/۶۷۳	۰/۸۱۴	۰/۰۸۰۲	۰/۰۶۵۱	۰/۰۸۲۲	۰/۰۷۴۷	۳			وراثت پذیری (V _A /V _P)
۰/۷۰۴	۰/۶۰۰	۰/۰۷۰۲	۰/۰۵۰۷	۰/۰۷۵۷	۰/۰۶۳۰	۴			

گریفینگ در مقایسه با روش سوم و صرفه اقتصادی آن، دلیل دیگری بر ارجح بودن این روش به دیگر روش های گریفینگ است.

به نظر می رسد استفاده از روش های سوم و چهارم گریفینگ بر روش های اول و دوم گریفینگ برتری داشته باشد. از سوی دیگر، حجم کمتر آزمایش در روش چهارم

تکنیسین محترم آزمایشگاه بخش اصلاح بذر، به دلیل
کمک‌ها و مساعدت‌های ایشان در اجرای این پژوهش
تشکر و قدردانی می‌شود.

سپاسگزاری

بدین وسیله از مسئولان و کارکنان محترم مؤسسه
تحقیقات برنج کشور در شهرستان رشت، به‌ویژه

REFERENCES

1. Alahgholipour, M., Rabiei, B., Hosseini, M., Dorost, H. & Mohammadi, M. (2008). Study general and specific combining ability of traits in parental lines of hybrid rice. *Agricultural Journal*, 9(1), 1-12. (In Farsi).
2. Bagheri, N. A., Babaeian Jelodar, A. & Notaj, H. (2009). An estimation of combining ability and gene effects of different traits in rice through diallel crosses. *Iranian Journal of Field Crop Sciences*, 40(1), 161-171. (In Farsi).
3. Baker, R. J. (1978). Issues in diallel analysis. *Crop Science*, 18, 533-536.
4. F.A.O, 2011. <http://faostat.fao.org/site/339/default.aspx>.
5. Ghorbanipour, A. & Rabiei, B. (2011). Genetic Analysis of physical and chemical characteristics associated with grain quality in rice. *Iranian Journal of Field Crop Sciences*, 42(2), 339-347. (In Farsi).
6. Griffing, B. (1956 a). A generalized treatment of the use of diallel crosses in quantitative inheritance. *Heredity*, 1, 31-50.
7. Griffing, B. (1956 b). Concept of general and specific combining ability in relation to diallel crossing systems. *Australian Journal of Biological Sciences*, 9, 463-493.
8. Hayman, B.I. (1954 a). The analysis of variance of diallel tables. *Biometrics*, 10, 235-244.
9. Hayman, B.I. (1954 b). The theory and analysis of diallel crosses. *Genetics*, 39, 789-809.
10. Honarnejad, R., Tarang, A. & Sheykh Hossainian, A. (1998). Genetic Analysis of Quantitative and Qualitative Characteristics in Segregating (F_2) Populations of Rice (*Oryza Sativa L.*). *Journal of Crop Production and Processing*, 2(2), 17-29. (In Farsi).
11. Hosseini Chaleshtari, M. (2001). *Evaluation of gene effects and combining ability of quantitative and qualitative-related traits in rice*. M.Sc. Dissertation, Faculty of Agricultural Sciences, University of Guilan.
12. Hosseini Chaleshtari, M., Honarnejad, R. & Tarang, A. R. (2005). Evaluation of gene effects and combining ability of some quantitative characteristics of rice by diallel method. *Iranian Journal of Agricultural Science*, 36(1), 21-32.
13. Iftekharuddaulu, K. M., Newaz, M. A., Salam, M. A. & Khaleda akter. (2008). Combining ability of grain characters in an 8×8 diallel cross of rice (*Oryza sativa L.*). *South Asian Association for Regional Cooperation Journal of Agriculture*, 6, 1-10.
14. Jinks, J. L. & Hayman, B. I. (1953). The analysis of diallel crosses. *Maize Genetics Coop*, News Letter, 27, 48-54.
15. Juliano, B. O. (1971). A simplified assay of milled rice amylase. *Cereal Science Today*, 16, 334-339.
16. Keyvankhosro, A. 2010. *Grouping of rice cultivars based on microsatellite markers linked to yield and yield components*. MS dissertation, Faculty of Agricultural Sciences, University of Guilan.
17. Little, R. R., Hilder, G. B. & Dawson, E. H. (1958). Differential effect of dilute alkali on 25 varieties of milled white rice. *Cereal Chemistry*, 35, 111-116.
18. Maleki, M., Nourozi, Z. & Photokian, M. H. (2006). Combining surveying related to cooking quality traits and gene action in rice hybrid varieties using line×tester method. In: Proceedings of the 9th Iranian Agronomy and Plant Breeding Congress, 3-6 Sep. 2006, Tehran University (Aboureyhan), Tehran, Iran. (In Farsi).
19. Moumeni, A. (1995). *Study of combining ability, gene effect correlation of important agronomic traits in various rice cultivars*. M.Sc. Dissertation, Faculty of Agriculture and Animal Sciences, The University of Tehran.
20. Rahimi, M., Rabiei, B., Samizade, H. & Kafi-Ghasemi, A. (2009). Estimation of combining ability in rice (*Oryza sativa L.*) cultivars using second and fourth method of Griffing. *Journal of Sciences and Technology of Agriculture and Natural Resources*, 43, 129-141. (In Farsi)
21. Rahimi, M., Rabiei, B., Samizade, H. & Kafi-Ghasemi, A. (2010). Combining ability and heterosis in rice (*Oryza sativa L.*) cultivars. *Journal of Agricultural Science and Technology*, 12, 223-231.
22. Sharifi, P., Dehghani, H., Moumeni, A. & Moghaddam, M. (2010). Estimation of genetic parameters for some cooking quality related traits in rice using diallel crosses analysis. *Iranian Journal of Crop Sciences*, 12(2), 152-169. (In Farsi).
23. Shi, C. H., Zhu, J., Zeng, R. C. & Chen, G. L. (1997). Genetic and heterosis analysis for cooking quality traits of Indica rice in different environments. *Theoretical and Applied Genetics*, 95, 294-300.

24. Shoshi-dezfolli, A. A. & Honarnejad, R. (2005). Study gene action and heritability in some of traits related to rice quality using diallel graphical analysis. *Iranian Journal of Agriculture Science*, 36(4), 813-818. (In Farsi).
25. Sujiprihati, S. S., Saleh, G. B. & Ali, E. S. (2001). Combining ability analysis of yield and related characters in single cross hybrids of tropical maize (*Zea mays L.*). *SABRAO Journal of Breeding and Genetics*, 33, 111-120.
26. Vanaja, T. & Babu, L. C. (2006). Variability in grain quality attributes of high yielding rice varieties (*Oryza sativa L.*) of diverse origin. *Journal of Tropical Agriculture*, 44(1-2), 61-63.